

Sygn. akt IV U 518/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję z dnia 26 września 2011 r. i ustala, że A. K. ma prawo do emerytury i wypłaty tego świadczenia w okresie od dnia 01 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 15.03.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej A. K. uchylecia decyzji z dnia 26.09.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 21.11.2012r.

W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że brak jest podstaw do wypłaty ubezpieczonej emerytury za sporny okres, ponieważ wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. (sygn.. akt K 2/2012r.) został ogłoszony w dniu 22.11.2012r. i z tym dniem nastąpił utrata mocy obowiązującej art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona A. K. wnosząc o jej zmianę i wypłatę emerytury za okres od dnia 01.10.2011r do 21.11.2012r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc te same argumenty co w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wstrzymał A. K. od 1 października 2011r. wypłatę emerytury.

W dniu 30.11.2012r. ubezpieczona złożyła w Oddziale ZUS w S. skargę o wznowienie postępowania zakończonego decyzją ostateczną z dnia 26.09.2011r. domagając się wypłaty emerytury za okres od 01.10.2011r. W uzasadnieniu skargi o wznowienie postępowania powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. stwierdzający, że art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych i niektórych innych ustaw jest niezgodny z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Decyzją z 21.12.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. podjął wypłatę emerytury od dnia 22.11.2012r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołani i skarga o wznowienie postępowania okazały się uzasadnione. Zgodnie z art.145a kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy Sąd stwierdził, że skarga ubezpieczonej opiera się na ustawowej podstawie oraz została wniesiona w przewidzianym ustawą terminie. Jako podstawę skargi A. K. wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. w sprawie o sygnaturze akt K 2/12 opublikowany w Dzienniku Ustaw Nr 1285 z 22 listopada 2012r. Zgodnie z art.190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr78, poz.483) orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, chyba że Trybunał Konstytucyjny określi inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 listopada 2012r. nie określił innej daty utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego, który był przedmiotem badania. Zatem za datę wejścia w życia powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego uznać należy datę 22 listopada 2012r., tj. datę ogłoszenia wyroku z Dzienniku Ustaw. Ubezpieczona skargę o wznowienie postępowania złożyła w dniu 30.11.2012r., a zatem przed upływem terminu przewidzianego w kpa.

Odnosząc się do kwestii zasadności odwołania od decyzji z dnia 15.03.2013r. i poprzedzającej je skargi o wznowienie postępowania stwierdzić należało, że zawarte w niej wnioski zasługiwały na uwzględnienie. W stanowiącym podstawę odwołania i skargi wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz.1726 ze zm.) w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), dodanym przez art.6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz A. K. decyzją z 26 września 2011r. były wskazane wyżej uregulowania ,tj. przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W chwili przyznania ubezpieczonej emerytury ,tj. w dniu 01.11.2008r. nie obowiązywał przepis art.103a ustawy emerytalnej wyłączający, pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury, możliwość wypłaty świadczenia emerytalnego pomimo uzyskiwania przychodu z tytułu zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższe pozwalało ubezpieczonej pobierać emeryturę obok wynagrodzenia za pracę, aż do 1 października 2011r. kiedy to organ rentowy dokonał zawieszenia wypłaty emerytury stosując przepis art.103a ustawy emerytalnej dodany do niej z dniem 1 stycznia 2011r.

W ocenie Sądu zastosowanie do ubezpieczonej niezgodnych z ustawą zasadniczą przepisów ustawy stanowiących podstawę wydania decyzji ostatecznej z 26.09.2011r. uzasadnia wniosek ubezpieczonej o zmianę obu decyzji organu rentowego, poprzez ustalenie, że A. K. przysługuje prawo do wypłaty emerytury od 1 października 2011r. tj. od daty zawieszenia wypłaty świadczenia do 21.11.2012r. ,tj. do dnia wznowienia wypłaty przez ZUS. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że podjęcie wypłaty emerytury jest co do zasady możliwe z dniem złożenia skargi, nie wcześniej niż z dniem 22 listopada 2011r., w którym wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony. Nie można zgodzić się z poglądem, że dopiero od w/w daty zakwestionowane przez Trybunał przepisy powołanych ustaw są niezgodne z Konstytucją. Przepisy te były niezgodne z Konstytucją od daty ich ustanowienia, a jedynie z datą późniejszą Trybunał Konstytucyjny stwierdził istnienie tej niezgodności. Data ogłoszenia wyroku Trybunału ,tj. 22 listopada 2012r. jest datą, od której przepis art.103a ustawy emerytalnej i przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. traci moc obowiązującą wobec osób, które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Utrata mocy obowiązującej oznacza, że powołane przepisy nie mogą być już podstawą zawieszania wypłaty emerytur dla w/w osób, tj. nie mogą stanowić podstawy wydawania kolejnych rozstrzygnięć (decyzji) o zawieszaniu emerytur. W przypadku ubezpieczonej do zawieszenia wypłaty emerytury doszło przed utratą mocy obowiązującej przez wskazane przepisy, a skarga o wznowienie postępowania zmierza do wyeliminowania z obrotu orzeczenia, które zapadało na podstawie niekonstytucyjnych przepisów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł co do decyzji z dnia 26.09.2011r.